

Mētrienas Dzīve

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde
2016. gada maija avīze
Nr. 5 (213)

Ziedu kurpēs vasara nāk

Pirms saules lēkta tā uzvelk rāsas pielietas raspodiņa rīta čības. Pusdienlaikā greznojas sārtā āboliņa un dzelteno pieneņu siksnīņkurpēs. Bet vakaros – skaista, laimīga, kaut arī mazliet nogurusi, tā uzauj smaržīgo matiolu laiviņas un dodas nakts pavadā, meklējot noslēpumaino papardes ziedu.

Ziedu kurpēs vasara nāk... Smaržojoša, ziedoša, siltu saules sagšu mugurā, pavasarīgi mezglotu lietus apmetni mētru novītā somiņā.

Solvita

Foto – Valda Otvare

Izsmaržo ziedi un izskan skolas zvans

SKOLAS ZIŅAS

Vēl visi kopā.

AFIŠA

23. jūnijā plkst. 15.00

Birzītē pie Mētrienas
tautas nama

Jānu ieligošana

kopā ar Barkavās tautas nama
folkloras kopu „Madava”

Maijs īsumā

01.05. Mētrienas sieviešu koris „Jūsma” piedalās koru skatē Madonā.

01.05. Mētrienas 50. spinningošanas čempionāts.

04.05. Mētrienas 50. makšķerēšanas čempionāts.

07.05. Mētrienas amatiereteātris piedalās teātru skatē Madonā.

07.05. Piedalīšanās makšķerēšanas sacensībās Dubnā.

13.05. Pēdējais zvans Mētrienas pamatskolas 9. klases audzēkņiem.

13.05. Mātes dienai vēlīts koncerts Mētrienas pamatskolā.

14.05. Sieviešu biedrības „Ābele” brauciens uz Smilteni.

14.05. Madonas novada volejbola čempionāta pusfināla spēle Mētrienā – Madona un fināla spēle Mētrienā – Madonas 2. vidusskola.

14.05. Mētrienas mednieki piedalās veikala „Artemīda” šaušanas sacensībās Jaunjelgavā.

16.05. Sākts Mētrienas tautas nama zāles grīdas remonts.

20.05. Piedalīšanās pagastu avīžu veidotāju saietā Aronas pagasta Kusā.

20.05. Saikavas kapos apglabāta Jevgenija Kaufelde.

22.05. Mētrienas tautas nama SDK „Mētra” un DDG „Saulgriezes” koncertē Nagļos.

26.05. Sarkaņu kapos apglabāta Praskovja Krjukova.

27.05. Dāmu deju grupa „Saulgriezes” koncertē Mārcienā.

29.05. Mētrienas pamatskolas zālē dievkalpojums. Organizē evaņģēlisko kristiešu draudze „Dzīvā uguns”.

Notikumus apkopojā **Ilmārs Grudulis**

Turpinājums no 1. lpp.

Ja skolas zvans man vēlreiz dūktu,
Es atkal solā sēstos sīks,
Trīs lietas skolotājiem lūgtu,
Jo zinu, kas ir vajadzīgs.
Mums dodiet mīlestību ceļam,
Jo tās nekad par daudz nav dots,
Tas trauks, no kura visi smeļam,
Bet kurš nekad nav iztukšots.
Un gudrību mums vajag arī,
Uz zaļa zara katrs tiks,
Bet, ja bez prāta darbu darīs,
Tad galu galā iznāks čiks.
Un lai mēs elpot spētu brīvi,
Vēl drosmi vajag sirdīs liet.
Šis grūtais ceļš, ko sauc par dzīvi,
Mums būs līdz galam jānoiet.

Maijā izskanēja un ceriņu ziedos izsmaržoja skolas zvans septiņiem Mētrienas pamatskolas 9. klases audzēkņiem. Pirms došanās tālajā ceļā, lūk, viņu dzīves moto, jaukākās skolas atmiņas, nerātākie nedarbiņi un nākotnes sapņi.

Amanda Grina

Moto – nekas nav neiespējams!

Šajā skolā mācījos deviņus lieliskus gadus! Skolā mēs atrodamies katru dienu un skola mums ir kļuvusi par otrajām mājām. Lai cik ļoti reizēm negribas iet uz skolu, šeit es jūtos labi, esmu kopā ar saviem draugiem un skolotājiem, kuri mani atbalsta. **Vēlu**, lai skolā būtu allaž skolēni un skolotāji, kuri šo skolu mīl un ir laimīgi tajā. Vēlu nezaudēt savu māju siltuma un labestības smaržu. Lai izdodas pastāvēt un turēties!

Jaukākās atmiņas. Atmiņu par visiem šiem gadiem daudz. Protams, palikušas prātā trakās pavasara laistīšanās, ekskursijas, pasākumi, pikniki, naktis skolā – tas bija pats labākais. Mūsu klasei vienmēr ir gājis jautri, lai arī kur mēs būtu un ko mēs darītu.

Nedarbiņi skolā. Laikam 5. klasē pikojāties un ar pikū pārsitu Norbertam degunu, viņš man pēc tam ilgi mēģināja atriebties... Protams, atmiņā paliks bēgšana no stundām – atceros, ka visi bēgām no latviešu valodas stundas, bet Roberts bija tas, kurš nebēga un skrēja mums pakaļ, lai ejam atpakaļ.

Mīļākais priekšmets. Sports, pārējie nepatīk.

Sirsnīgākais skolotājs. Līga Pastare.

Nākotnes sapņi. Pa sapņiem vēl īsti neko nezīnu, pat neesmu vēl izdomājusi, kur mācīties...

Nākamais pirmklasnieks Sandis ievē devītos uz Pēdējo stundu Mētrienas pamatskolā.

Mātes dienai veltīts koncerts 2008. gadā.

Kreisajā pusē Lilita Podiņa ar mammu Daigu un Amanda Grina ar mammu Irinu.

Roberts Kamarūts ar mammu (vecmāmiņu) Jeļenu Strogovu

Norberts Aleknavičs ar mammu Leldi

Norberts Aleknavičs

Moto – cīnīties, cīnīties un nekad nepadoties!

Novēlu savai skolai nākotni. Vēl vairāk attīstīt sportu, īpaši volejbolu. Lai stundās puikas nespēlētu spēlītes telefonos, bet ietu uz treniņiem. Novēlu skolai stabilitāti, piedaloties novada olimpiādēs aizstāvēt savas skolas godu.

Manas atmiņas par skolu. Visi sākumskolas pasākumi. Atceros skolu, kad tā vēl nebija remontēta, kad pusdienu gaitenī spokojās un mēs bēgām. Laiks kopš 6. klases paskrējis ļoti ātri, jo parāļi mācījās Mūzikas skolā Madonā.

Mani nedarbiņi. Nejausi sasists stikls sporta zāles durvīs, kur tagad stikla vietā stāv skārda plāksne. Vēl atceros „Meža kaķi”, kad troses vidū „uzkāros” un netiku uz priekšu apmēram piecpadsmit minūtes.

Mīļākais priekšmets. Sports, sports un vēlreiz sports. Mums bija ļoti laba sporta skolotāja.

Sirsnīgākais skolotājs. Nevēlos nevienu aizskart. Visas skolotājas vienlīdz sirsnīgas.

Mani nākotnes sapņi. Tā kā desmit gadus nodarbojos ar volejbolu un man ļoti patīk trenēties, mans sapnis ir Sporta akadēmija, lai izmācītos par treneri.

Lilīta Podiņa

Moto – laime ir tad, kad turi grožus savās rokās!

Es **novēlu** skolai izturēt un būt tikpat stiprai. Arī skolotājiem novēlu būt stipriem un pacietīgiem. Ceru, ka jums netrūks zinātkāro skolēnu, vēlmes mācīt un palīdzēt. Novēlu neapstāties izaugsmē, būt kreatīvai un sasniegumu bagātai. Un no sirds novēlu skolai pastāvēt vismaz 40 gadus!

Jaukākās atmiņas. Tas ir laiks starp 2. un 4. klasi, bet pēdējos gados tas no teikti bija mūsu klases pārgājiens uz Teiču dabas rezervātu. Staigājām pa takām, stāstījām muļķības un smējāmies.

Nedarbiņi skolā. It kā vairāk neko par bēgšanu no stundām neatceros. 6. klasē es un Amanda ar puišu palīdzību Liānas penāli salikām maijvaboles. Ideja par maijvabolem radās tāpēc, ka mums tajā laikā bija nesaprotams strīds un gribējām nedaudz atriebties, ja to tā var saukt.

Mīļākais priekšmets. Vēsture.

Sirsnīgākais skolotājs. Vallija Sīpola, Līga Pastare.

Nākotnes sapņi. Par tiem vēl nezinu, priekšā vēl vidusskolas laiks.

Dejojam 2010. gada 1. septembrī.

Santa Grīšule ar mammu Sarmīti.

Tādu audzinātāju Valliju Sīpolu uzzīmēja viņas audzēkņi.

Lieldienas 2010. gadā.

2015. gads. Teiču dabas rezervāts.

Mareks Jermakovs ar mammu Ilonu.

2015. gads.

Liāna Grišule

Moto – es iešu tālu, un ja iešu cauri ellei, turpināšu iet, jeb caur ērkšķiem uz zvaigznēm!

Pamatskolas gadi, protams, vienmēr paliks atmiņā. Atsaucīgās skolotājas, smaidīgā direktore un vislabākie klasesbiedri. Mana klase ir vislabākais ieguvums, tā kļuvusi par manu ģimeni. Vēl nesen mazi spēlējām paslēpes skolas gaitenīšos, nu jau katrs domājam par ko citu, un ar patstāvīgu skatu uz dzīvi un ikdienu. Skolai noteikti ir jūras un skolotājas ir brīnišķīgas!

Jaukākās atmiņas. Pats labākais ir tas, ka esmu ieguvusi lieliskus draugus, klasesbiedrus. Mazajās klasēs lēcām pa logu ar lietussargiem, cerībā, ka aizlidosim gaisā. Skrējām pa tumšo gaiteni pie ēdamzāles, jo baidījāmies no spokiem. Visi kopā aizlaidāmies no latviešu valodas stundas un tautiskajām dejām. Stipri patika braukt ekskursijās, patika pabūt „Rakšos”, pavizināties ar kamieli, pabrot lamas.

Nedarbiņi skolā. Uzreiz pat grūti atcerēties. Tomēr nav īpašu gadījumu. Vairāk atceros gadījumus, kad puiši pa vaļā atstātiem logiem lida skolā. Kad beidzām 8. klasi, pēdējā skolas dienā gājām naktī biedēt skolā nakšņotājus, tika uzspridzināts atkritumu kontainers aiz skolas.

Mīļākais priekšmets. Audzināšana un matemātika.

Sirsnīgākais skolotājs. Vallija Sīpola, Ērika Pūce.

Mani nākotnes sapņi. Nākotni vēlos saistīt ar interjeru, mājokļiem un dizainu. Bet, kā būs, redzēs.

Mareks Jermakovs

Moto – nekad nesaki „nekad”!

„Šajā skolā mācījos deviņus gadus. Šeit mēs atradāmies katru dienu. Skola – esi stipra, pastāvi vēl daudzus gadus! Lai skolai nekas netrūkst! Lai būtu daudz skolēnu un tikpat jaukas skolotājas!”

Jaukākās atmiņas. Klases ekskursijas, palikšana skolā pa nakti un pārgājiens uz Teiču rezervātu.

Nedarbiņi skolā. Izsitām sporta zāles durvju stiklu. Kad remontēja skolas ārpusi, bijām atstājuši logu vaļā, uzkāpām pa stalažām augšā un ielīdām skolā, sagāzām visus galdus, sarakstījām šo to uz tāfeles, pie skolas apgāzām siltināmās vates pakas.

Mīļākais priekšmets. Sports.

Sirsnīgākais skolotājs. Līga Pastare, Vallija Sīpola.

Mani nākotnes sapņi. Pagaidām nezinu. Jāpabeidz šī skola, doma ir iet uz robežsardzi.

Salvis Lapko

Moto – doties dzīvē ar smaidu, neapstāties un nokļūt pie saviem mērķiem!

Jaukākās atmiņas. Ar klasesbiedriem pēc skolas satikāmies un runājāmies par atgadījumiem skolā un ārpus tās.

Nedarbiņi skolā. Lēcām ārā pa logu, jo skolai vienu laiku durvis bija aizslēgtas.

Mīļākais priekšmets. Sports, mājturība un tehnoloģijas.

Sirsnīgākais skolotājs. Vallija Sīpola un Līga Pastare.

Nākotnes sapņi. Nav vēl tādu, bet laiks gan jau rādīs...

Roberts Kamarūtis

Moto – caur ērkšķiem uz zvaigznēm!

Jaukākās atmiņas. Man atmiņā paliks tas, ka patika kaitināt meitenes.

Nedarbiņi skolā. Sadauzijām durvis un pie skolas pipējām.

Mīļākais priekšmets. Fizika un sports.

Nākotnes nodomi. Vēl neesmu izlēmis.

Mans vēlējums skolai – kaut biju blēņdaris, skolu es mīlu. Lai tā pastāvētu vēl daudzus gadus, lai skolotājiem stipri nervi un laba veselība, lai skolā daudz interesantu pasākumu.

Materiālu apkopoja Solvita Stulpiņa
Solvitas Stulpiņas foto

Ar zirnekļtīkliem skaisti tītiem, mums katram sirdī tauriņš mīt

PIRMSSKOLAS GRUPIŅĀS

Ar šādiem skaistiem vārdiem svētku uzrunu Mētrienas pamatskolas pirmsskolas izglītības iestādes izlaidumā klātesošos sveica skolas direktore Diāna Rudzīte. Viņa sacīja – „Šodien šai skaistajā zālē smaidi mijas ar satraukumu un vieglām nopūtām. Tas ir tik pašsaprotami, jo šodien četri pirmsskolas grupas audzēkņi teic ardievas savām mīļajām audzītēm, grupiņai un rotaļlietām. Tāpat kā pirmo reizi, nākot uz bērnudārzu, atvērās durvis un tika sperti pirmie soļi pretī kaut kam svešam un nezināmam, arī tagad veras durvis, bet šoreiz jau izaugušiem un gud-

Mazie dārziņa absolventi.

Šūpošanās prieks.

riem bērniem. Jau rudenī viņi pārkāps 1. klases sliekšni un spers pirmos soļus kā pirmklasnieki. Arī bērnu vecākiem šajā dienā ir dota iespēja vēl reizīti pakavēties atmiņās un atcerēties to dienu, pirms gadiem, kad savu mazuli atveda uz bērnudāru. Bikiem, nedrošiem solīšiem, cieši turēdamies pie māmiņas vai tēta rokas, šķīroties nobirdinot asaru, bērns palika dārziņā. Taču prefi raudzījās tik daudz interesantu lietu, pie vaiga piespiedās pūkains lācītis, noslaucīja asariņu, lelles sauca savā pulkā, audzītes mīļi uzrunāja un visas raizes pazuda. Šo gadu laikā par bērniem bērnudārzā rūpējās piecas gādīgas sirdis, bija kā otrās māmiņas, tikpat mīļas un gādīgas, tikpat stingras un prasīgas, bet galvenais atdeva bērniem savu sirdi, labestību un mīlestību. Īpaša šī diena ir arī audzinātājām un audzinātāju palīdzēm – Aigai, Ārijai, Zintai, Sigitai

Vēl mirklis visiem kopā.

un Tatjanai. Jauku jums visiem šo dienu, saulainu un delverībām pilnu vasaru! Uz tikšanos 1. septembrī Mētrienas pamatskolā!”

27. maijā visi sanācām kopā, lai priecātos ar Dārtu, Adriānu, Sandi, Ediju un sveiktu viņus mūsu dārziņu beidzot. Nākamās pirmklasniekus sveica ne tikai draugi no „Taurenīšu” un „Mārišu” grupas. Viņus sveikt bija ieradies arī vislabākais ciemiņš pasaulē – Karlsons. Pārbaudījis bērnu zināšanas, ciemiņš gan steidzās prom, jo skolā mācīties īpaši vēl negribēja. Tomēr uz atvadām dāvināja brīnišķīgu balonu lietu, tieši no jumta, kā jau Karlsonam pienākas.

Vecāku izšūpināti, jaunie pirmklasnieki saņēma apliecinību par pirmsskolas

beigšanu un daudz mīļu vārdu, buču, ziedu, dāvanu un smaidu no draugiem un mīļiem cilvēkiem.

Lai jums „mani lielie” – Dārta, Adriāna, Sandi un Edij – veicas!

Ej, nešaubies ceļš labi sācies.

No tevis dzīve prasīs daudz.

Ej, mūžu dzīvo, mūžu mācies,

Un visu, visu laiku audz!

Solvita Stulpiņa, Aiga Ivāna

Foto no bērnudārza personiskā arhīva

Miļš paldies 1. klases skolēna **Jorena Broka** vecākiem par dāvēto ekskursiju uz Siguldu. Ilze, Andrejs, Elīna, Artūrs

Mazā sporta olimpiāde Degumniekos

17. maijā notika „Mazā sporta olimpiāde Degumniekos”. Sportisko aktivitāšu galvenais mērķis – veicināt bērnu interesi par sportu un attīstīt sportiskās spējas, radīt bērniem dzīvespriecīgu noskaņojumu. Tūlīt pēc reģistrēšanās spēlēm, visi tika aicināti fotografēties ar pasaku tēliem skolas pagalmā. Olimpiādes atklāšanas parādē katra komanda tika sagaidīta ar saukli, kas raksturo katru komandu. Sporta aktivitātes notika 7 stacijās, kur katrā sagaidīja kāds pasaku varonis. Piemēram, Rūķi pārbaudīja, kā bērni prot izkarināt mazgāto veļu. Buraīno priecājās, ja dalībniekiem izdevās precīzi uzvest riņķus uz īpašajiem Buraīno deguniem. Bet Alise no Brīnumzemes pārbaudīja, kā visi prot izkļūt no labirinta. Bērniem patika arī foto orientēšanās, kur nācās parādīt zināšanas par kokiem.

Visu pasākuma laiku kā vadītāji, līdzjutēji un pozitīvas noskaņas radītāji bija Lapsiņa, Ezis, Suns un Varde. No tiem mazajiem sportistiem, braucot prom, bija grūti šķirties.

Visi ieguva pelnītas medaļas, diplomus, gardumus, dāvanaņas un vienu sportiski pavadītu dienu.

Aiga Ivāna

Foto no personīgā arhīva

Spēlēs Degumniekos.

Dr. Jānis Gailītis Goda biedrs

MĒS LEPOJAMIES

Skolotāju un ārstu Jāni Gailīti Mētrienā labi pazīst. Katru gadu vismaz reizi Jānis ierodas Mētrienā. Līdz 88 gadu vecumam no Talsiem līdz Mētrienai viņš stūrēja savu motociklu ar blakusvāģi. Pēdējos gados viņš brauc ar sabiedrisko transportu. J. Gailītis bija sporta kustības atjaunotājs Mētrienā un daļēji visā Madonas rajonā pēc 2. Pasaules kara. 2016. gada sākumā Jāņa Gailīša darbība augstu novērtēta. Tā aprakstīta žurnālā „Latvijas ārsti”. Šis izdevums Mētrienā nav pieejams, tāpēc atzinība Madonas ārstei Ijai Malkausei par žurnāla piegādāšanu. Latvijas ārstu biedrībā 2016. gada 12. februārī tika sumināti jaunie biedrības Goda biedri, tajā skaitā Jānis Gailītis. Īsumā interpretēšu, ko sumināšanas brīdī teica par bijušo mētrieniēti.

Jānis Gailītis dzimis 1922. gadā 20. jūlijā Madonas apriņķī. Lai gan karā latviešu leģionā guvis ievainojumu, bija viens no labākajiem Latvijas vidus distanču skrējējiem. Bija sporta dzīves organizators Mētrienā, kur pēc kara strādājis par pamatskolas skolotāju. 1963. gadā absolvējis Rīgas medicīnas institūtu. Vairāk nekā 30 gadus nostrādājis Talsu slimnīcā. Bija galvenā ārsta vietnieks poliklī-

Jānis Gailītis kopā ar Ilmāru Gruduli un Andri Dzenovski

nikas darbā. Pēc ārsta darba beigšanas deviņdesmitajos gados iesaistījies Talsu pensionāru biedrības un sociālās palīdzības fonda darbā. Bija Aizsardzības ministrijas militārā iesaukšanas dienesta Talsu nodaļas vecākais eksperts. Aktīvs Latvijas ārstu biedrībā līdz pat šai dienai.

Attēlā Dr. Jānis Gailītis redzams 2015. gada Mētrienas pagasta svētku laikā

kopā ar pagasta pārvaldes vadītāju Andri Dzenovski un bijušo skolnieku Ilmāru Gruduli no skolotāja audzināmās klases. Joprojām Mētrienā dzīvo vairāki Jāņa Gailīša skolnieki, kuri sveic savu skolotāju ar Goda nosaukuma piešķiršanu.

Ilmārs Grudulis
Melitas Grudules foto

Veiksme mūsu medniekiem

MEDĪBAS

Intars Jurģis saņem kausu.

Ne pirmo gadu Mētrienas mednieki piedalās veikala „Artemīda” Jaunjelgavas novadā rīkotajās šaušanas sacensībās ar medību ieročiem. 2016. gada 14. maijā no Mētrienas šāvēju vidū bija Jānis Trops, Intars Jurģis un Gunārs Pastars. Šaušanā ar medību karabīni ļoti veiksmīgs bija Intars Jurģis. Intars sasniedza augstāko trāpījumu rezultātu un saņēma uzvarētāja kausu.

Ilmārs Grudulis
Ligijas Krasovskas foto

Medību fauna Mētrienā bagāta

Centrālvidzemes virsmežniecības Madonas nodaļa noteikusi lielāko pieļaujamo nomedijamo dzīvnieku skaitu 2016./2017. gada medību sezonā. Tas attiecas uz 30 medību formējumiem Madonas nodaļas teritorijā. Mētrienas mednieku un makšķernieku kolektīva medību iecirknī licenzēto medījumu skaits līdzīgs iepriekšējai sezonai. Lielākais mūsu medijamais dzīvnieks ir alnis. Aļņu skaits samazināts par divām vienībām. Medīsim 18 aļņus, tajā skaitā 5 buļļus, 6 govus, 7 teļus. Staltbriežu skaits palielināts par diviem. Varēs medīt 20 dzīvniekus – 5 buļļus, 9 govus, 6 teļus. Stirnu medībās katrs mednieks vēlētos tikt pie stirnāžu trofejas. Taču to atļautais nomedīšanas skaits ir tikai 12. Kazas vai kazlēnus divdesmit divus. Kaut gan Mētrienā meža cūku mēris nav konstatēts, cūku mūsu mežos jūtam daudz mazāk. Iepriekšējā sezonā nomedīja 37 meža cūkas, pašreizējam medību gadam paredzēti 40 dzīvnieki. Medību rezultātā samazinājies bebru skaits, ko nevar teikt par lapsām un kaitīgajiem jentotsuņiem. Joprojām mūsu teritoriju apmeklē pārāk daudz vilku un lūšu. Jāsamazina arī vārnu un žagatu skaits.

Jaunajā sezonā pirmais pie medījuma ticis kolektīva vadītājs Jānis Trops. No „Pīlādžu” saimniekiem viņš saņēma ziņu, ka sējumus apmeklē meža cūkas. 10. maija vakarā Jānis ieraudzīja uz lauka piecus pērnā gada rukšus. Vienu izdevās nomedīt.

Visu medību sezonas norisi Mētrienas mednieki pārrunās 18. jūnijā sanāksmē. Pēc sanāksmes vakarā sāksies stirnāžu medības.

Ilmārs Grudulis

Divos Mētrienas piecdesmitajos čempionātos

Jau ar 1960. gadu sākumu toreizējais Madonas Mednieku un makšķerēšanas biedrības vadītājs Jānis Zostiņš centās attīstīt makšķerēšanas sportu katrā Madonas rajona ciemā. rīkoja izbraukumus uz Peipusa ezeru, nereti ar kādu no kolhoza „Lidums” autobusiem. Tieši ar Jāņa Zostiņa atbalstu 1966. gadā Mētrienā sākās ziemas un vasaras sacensības zivju ķeršanā, arī spinningošanā. Tika nodibināts Mētrienas (toreiz Pamatu) kausis zemledeus makšķerēšanā.

2016. gadā atzīmējam visu šo pasākumu piecdesmitās gadadienas. Pirmie centīgākie mūsu pasākumu atbalstītāji bija Sāvienas makšķerēšanas prezidents Vilnis Vilevičs ar saviem kolēģiem un Cēsaines sportisti ar brāļiem Galejiem priekšgalā. Sacensību organizēšana Mētrienā ir kolektīvs rezultāts. Jau 12. aprīlī, kad vēl ārstējos Rīgas Traumatoloģijas un ortopēdijas slimnīcā, saņēmu Jāņa Tropa zvanu, ka visi priekšdarbi spinningošanas čempionātam 1. maijā un makšķerēšanas čempionātam 4. maijā paveikti. Sacensības var notikt. Ļoti patīkama ziņa par padarīto darbu.

1. maijā plkst. 5.30. pie Mūrniekiem pulcējās divpadsmit spinningotāji. Laiks bija pavasarīgi jauks. Sānceliņa malā uz Alžānu pusi organizators Jānis Trops sakurināja ugunsкуру. Desiņu grēda un iesmiņi gaidīja katru gardēdi, kurš vien vēlējās izbaidīt Aiviekstes krastu dūmu garšu. Aiviekstes ūdeņi nekādu labvēlību neizrādīja. Līmenis kāpa ārā no ierastajiem krastiem. Ķērās tikai zemmēra līdaciņas, „kriminālās”, kuras visas atlaida atpakaļ. Lai noskaidrotu uzvarētājus, Jānis Trops sarīkoja tehniskus vingrinājumus mešanā ar spinningu. Vīriešu grupā uzvarēja Gvido Murāns, tas pats Gvido, kurš no zēna gadiem kopā ar Jāni un Mārtiņu Liepiņiem piedalījās daudzās Mētrienas rīkotajās sacensībās. Aiz Gvido tika godalgoti Rolands Kaļeņikovs un Ingars Vestfāls. Jauniešu grupā 1. vietā Norberts Aleknavičs, otrais Haralds Iesalnieks.

Nākamajā svētku dienā 4. maijā līdz plkst. 5.30 pulcēšanās 50. makšķerēšanai notika Ozolkalna brīvdabas estrādē. Brīnišķīga vieta ar iedvesmojošu gaisotni, kas saglabājusies no senču laikiem. Blakus pulcēšanās vietai līdz 1905. gadam bija koka pils, kuru sadumpojušies zem-

Spinningošanas sacensību dalībnieki.

Desiņu cepšanas laiks Aiviekstes krastā.

Makšķerēšanas čempionāta dalībnieki Ozolkalna estrādē.

nieki nodedzināja. Palīgā bija ieradušies pat piebaldzēni un kalsnavieši. Tagad zem zemes starp „Pīlāriem” (Puķu māja) un estrādi slēpjas lieli pagrabi, jau apauguši ar kokiem un krūmiem. Makšķerēšanas čempionātā piedalījās astoņpadsmit zivju ķērāji no Mētrienas, Kalsnavas un Ļaudonas. Laiks bija silts, piemērots pasākumam. Piecas stundas aizgāja nemanot. Dāmu grupā ar rezultātu 0,943 kg par čempioni kļuva Jeļena Strogova, atstājot 2.vietā ti-

Svērēja lomā Jānis Trops.

tulēto Kristīni Mutori – 0,845 kg, bet trešajā vietā Kristīnes māsa Aļona Pavlova. Jauniešu grupā, līdz astoņpadsmit gadiem, uzvarēja Kristaps Pinka ar zivju svaru 0,729 kg, otrajā un trešajā vietā, pirmo reizi piedaloties sacensībās, Ritvars un Sandijs Kaļeņikovs. Acīmredzot, ka mūsu makšķerēšanas izlases komandas organizētājs, brāļu tēvs Rolands drīz varēs dēlus iesaistīt Mētrienas komandā. Ne tik labi ķērās jauniešiem Norbertam Aleknavičam, Marekam Jermakovam un Ričardam Strogovam. Ar gadiem nāks pieredze un rezultāts. Vīriešu grupā ar atzīstamu rezultātu 3,780 kg uzvarēja ļaudonietis Jānis Viļevičs. Otrais palika zināmais sacensību entuziasts Viktors Ūdris no Kalsnavas – 3,240 kg. Trešo vietu izcīnīja mētrienietis Genādijs Sinkevičs – 1,960 kg. Arī šoreiz estrādes nomalē kūpēja mielasta ugunsķurs. Jānis Trops apbalvošanas laikā atgādināja sacensību vēsturi un visā runāšanas laikā viņam sprēgāja laukā pa humora dzirkstij. Apbalvojamās dāmas bija gluži apskurkušas no Jāņa kaislīgajiem skūpstiem. To dēļ vien esot vērts piedalīties.

Esam pateicīgi par sacensību apbalvošanas materiālo atbalstu Mētrienas pagasta pārvaldei, komunālās saimniecības uzņēmumam, SIA „Daima” īpašniekiem Marinai un Dainim Tropiem, „Rubeņu saimniekam Rolandam Kaļeņikovam un Maltu ģimenei un viņu zemnieku saimniecībai „Ozoliņi”.

Sakarā ar labo startu 2015. gada novada sacensībās, šogad Madonas novada čempionāts pludiņ makšķerēšanā jāorganizē mētrieniešiem. Visticamāk, ka tas notiks jūnija otrajā pusē. Cerams, ka mums tas izdosies.

Ilmārs Grudulis
Jāņa Tropa foto

Mētrienieši lielajā volejbolā

SPORTS

Čempionāta dalībkomandas

**Medaļu saņem
Ilmārs Grudulis.**

**Kausu saņem
Armands Grudulis.**

Šajā aprakstā par lielo volejbolu saukšim spēles, kas ir plašākas par novada robežām.

1. maijā notika Latvijas Nacionālās līgas 3. spēle par 3. vietu. Pirmajā spēlē Madonā pārliecinoši uzvarēja Madonas komanda. Atbildes spēlē Vecumniekos pārsvars bija zāles saimnieku pusē. Saskaņā ar nolikumu izšķirošā spēle notika Vecumniekos. Ļoti līdzīgā piektajā spēlē setā veiksmē bija mājinieku pusē, kuri izcīnīja 3. vietu līgā un bronzas medaļas. Viņu vidū Uģis Eglītis un Armands Grudulis. Madonas komanda 4. vietā, kas arī ir panākums. Madonas komandas pastāvīgie spēlētāji ir četri Mētrienas komandas vīri – Artūrs Fridrihsons, Edmunds Malta un brāļi Seržāni. 12. maijā Vecumnieku komanda beidza piedalīšanos Bauskas novada čempionātā kā uzvarētāji. Pie Bauskas zelta medaļām tika mūsu Armands Grudulis un Uģis Eglītis.

14. maijā Madonā ar pusfināla spēlēm un finālspēli beidzās Madonas novada 2015./2016. gada atklātais čempionāts. Pusfinālā tikās Mētrienas un „Madno” volejbola komandas. „Madno” komanda pārstāvēta no prasmīgiem un pieredzējušiem Jēkabpils un Rēzeknes spēlētājiem. Ar lielām grūtībām Mētrienas vīriem izdevās uzvarēt. Otrajā pusfinālā spēlē Madonas

2. vidusskolas Valentīna Rakstiņa vadītie volejbolisti uzvarēja Ērgļu komandu. Finālspēlē Mētrienas komandai nācās atzīt Madonas 2. vidusskolas sportistu pārākumu. Kaut arī spēlēja līdzīgi ar spēcīgiem uzbrukumu sitieniem, grūtām servēm un brīžiem pašaizliedzību aizsardzībā. Tomēr V. Rakstiņa vīri izskatījās tehniskāki un mazāk paguruši. Dažus mētrieniešus iespaidoja

Medaļa Uģim Eglītim.

Bauskas čempionāta spēles un simtiem kilometru garie pārbraucieni, citus tiešā darba apstākļi.

Sacensības Dubnas un Lielās Juglas ūdeņos

MAKŠĶERĒŠANA

17. maija pēcpusdienā ar Rolandu Kaļeņikovu sēžam pie galdā veikalā tuvumā, kur vīri šad un tad iesūc pa aļiņam vai nogaršo kaut ko stiprāku. Šoreiz tā nav. Zemnieks atradis brīvu brīdi, lai aizbrauktu līdz Aiviekstei un mēģinātu uzmost kādam sapalam uz astes. Pārrunājam par divām Mētrienas makšķerēšanas dalībām sacensībām.

7. maijā Rolands Kaļeņikovs, Andris Broks, Vitālijs Frolovs un Genādijs Sinkēvičs četras stundas sacentās duļķainajos

Dubnas upes ūdeņos. Upē Līvānu pilsētas tuvumā ķeršanās bija gaužām vāja. Tikai sīkas viķītes. Liela zivs pieķērās Andrim Brokam, bet uzķeramais tiklīnš mugursumā. Zivs negaidīja, lai makšķerēnieks to izņemtu. Projām bija.

14. maijā Lielajā Juglā Sidgundas apkārtnē sacensības notika no deviņiem rīt līdz vieniem dienā. Mētrienas pārstāvēja Andris Broks, Rolands Kaļeņikovs, Vitālijs Frolovs, Genādijs Sinkēvičs un Ingars Vestfāls. Arī Juglas ūdeņos zivis bija mazkustīgas. Tomēr sacensību 2. vietas ieguvējs ar zivju svaru 0,960 kg bija Rolands Kaļeņikovs. Lomā mazi plaudī-

ši. Viens gan bija prāvāks – 360 gramus smaigs. Lielais loms bija kādas komandas meitenei – līnis, svarā 1,050kg.

Vēl viens mētrienietis kļuva par Sidgundas pasākuma laureātu. Pēc makšķerēšanas sacensībām notika atraktīvas izdarības, kurās ietilpa spiningošanas tehnisko paņēmieni demonstrēšana un zābaka mešana. 2. vietu izcīnīja Andris Broks.

Pēc mūsu intervijas Rolandam Aiviekstē pie Saikavas gadījās tīri labs loms. Seši sapali un četras brangas upes raudas. Turklāt divu sapalu svars pārsniedza kilogramu.

Ilmārs Grudulis

Sadancis „Ziedonī”

KULTŪRAS ZIŅAS

27. maijā Mārcienā jau sešpadsmito reizi notika dāmu deju grupu sadancis „Ziedonī”. Šogad tajā piedalījās astoņi dāmu deju grupu kolektīvi no Mārcienas, Kalsnavas, Bēbrenes, Ļaudonas, Vestienas, Taurenas, Sēlpils un mēs, Mētrienas „Saulgriezes”. Mēs šogad Mārcienā cieņojāmies jau ceturto reizi. Dejojām divas dejas – „Zoļa” un „Vīrietis”. Pēc koncerta ļāvāmies dejas priekam Mārcienas lauku kapelas vadībā. Paldies šoferītim Viktoram un Mētrienas pagasta pārvaldei par atbalstu. Sezona mums vēl nebeidzas,

18. jūnija ciemosimies ar deju Atašienē.

Pasākumu filmēja TV 24 raidījumam „Pieci novadi”.

Solvita Stulpiņa

Foto no personīgā arhīva

„Mētra” un „Saulgriezes” koncertē Nagļos

22. maijā senioru deju kolektīvs „Mētra” un dāmu deju grupa „Saulgriezes” koncertēja Rēzeknes novada Nagļu pagasta tautas namā. Apmeklētājus priecēja kopā ar Barkavas tautas nama senioru deju kolektīvu „Klabdancis” un Nagļu tautas nama folkloras kopu „Skreine”.

„Saulgriezes” pēc koncerta.

Solvita Stulpiņa
Foto no personīgā arhīva

Drosmīgākie uzkāpa Teiču dabas rezervāta tornī

„Mētra” pēc koncerta Nagļos.

INFORMĀCIJA VECĀKIEM!

Izvēlies bērnam drošu vasaras nometni!

Līdz ar mācību gada noslēgšanos un vasaras sezonas tuvošanos, aktuāls kļūst jautājums par bērnu saturīgu un lietderīgu brīvā laika pavadīšanu nometnēs. Tāpēc, izvēloties bērnu nometni, Veselības inspekcija (turpmāk – Inspekcija) aicina vecākus pievērst uzmanību ne tikai plānotajam nometnes saturam un aktivitātēm, bet arī bērna drošībai tajā.

Valsts izglītības satura centra mājas lapas www.nometnes.gov.lv sadaļā „Nometnes” –> „Nometņu karte” var iepazīties ar 2016. gadā oficiāli reģistrētajām bērnu nometnēm. Šajā vietnē var pārliecināties, vai bērnam izvēlēta vasaras nometne būs droša – vai tā atbilst visām obligātajām prasībām un ir saņēmusi nepieciešamos saskaņojumus, t.sk. Inspekcijas atzinumu par nometnes atbilstību higiēnas prasībām.

Vēršam uzmanību, ka arī vecāki paši papildus pirms līguma slēgšanas ar nometnes vadību var pārliecināties par nometnes atbilstību – iepazīties ar nometnes apkārtni, pievērsot pastiprinātu uzmanību telpu (īpaši sanitāro telpu) tīrībai, kārtībai un to nodrošinājumam (ierīces darbojas, ir tualetes papīrs), pārliecināties, ka ir iespēja nomazgāt rokas pirms ēdienreizes un pēc tualetes apmeklējuma (ierīces darbojas, ir ziepes, roku susināšanas līdzekļi), noskaidrot, vai rotaļu laukumā un sporta zonā esošās ierīces nav bojātas un ir labi nostiprinātas, vai tuvumā esošās ūdenstilpes ir norobežotas. Iesakām vecākiem arī noskaidrot, kā nepieciešamības gadījumā nometnē tiks organizēta pirmās palīdzības sniegšana un vai bērniem redzamā vietā ir izvietota informācija par operatīvo dienestu izsaukšanas iespēju.

Svarīgi atcerēties, ka ne ātrāk kā 10 darba dienas pirms došanās uz nometni pie ģimenes ārsta (vai pediatra) vecākiem ir jāizņem izziņa par bērna veselības stāvokli, kurā ir norādīta informācija par veiktajām potēm, pedikulozes (utainības) pārbaudi, alerģijām, hroniskām saslimšanām un speciālo medikamentu lietošanu.

2015. gadā Inspekcija izsniedza 1074 atzinumus nometņu darbības uzsākšanai, kas ir tikpat daudz, cik pērn. Kopumā Inspekcija 2015. gadā bērnu nometnēs veica 83 plānveida kontroles. No 83 plānveida kontrolēm neatbilstības normatīvo aktu prasībām tika konstatētas 23 nometnēs jeb 28% no kontrolētajām bērnu nometnēm, kas ir par 2% mazāk nekā 2014. gadā.

Papildu informāciju par bērnu nometnēm noteiktajām higiēnas prasībām var iegūt Inspekcijas mājas lapas www.vi.gov.lv sadaļā „Sabiedrības veselība” –> „Izglītības un audzināšanas iestādes un bērnu nometnes” –> „Nometnes”.

Informāciju sagatavoja:

Veselības inspekcijas Vadītāja biroja preses sekretāre **Agita Antonāne**
sadarbībā ar Sabiedrības veselības nodaļu,
28342858, 67819677

Manas atmiņas

Skatoties pa saviem logiem, kā uzņēmīgi cilvēki darbojas savos sējumos, atnāca atmiņā, kā es strādāju, kolhoza gaitas uzsākot. Pirmais priekšsēdis bija Klinte. Atceros tik to, ka viņš vienmēr ar zirgu jāja, lai redzētu, kas notiek saimniecībā. Ilgi gan nebija, jo viņu nomainīja Počs. Toreiz daudz stādīja kacenkāpostus lopiem. Un mēs, bērņi, noderējām tādām darbām – stādījām, laistījām. Laistīšanai ūdeni ar zirgu lielā kubulā pieveda Velta Pabrūkle (Stāraste). Ūdens traki šļakstījās, maz kas palika pāri līdz tīrumam. Tad Riekstiņēvs ieteica ielikt koka dēlīšus, tie peldēja pa virsu, līmenis turējās mierīgāk. Bet vistrakākais, šīsdiens acīm skatoties, bija dusta kaisīšana. Brigadieris S. Kozlovs atveda pāris metrus marli un turpat grāvmalē nocirta pagārāku koku. No marles sataisīja kaut kokulēm līdzīgu, kur iebēra zilu dustu. Samaucām uz koka un katrs aiz sava gala purinādami gājām pa vagām – indējām spradžus. Vēl redz esmu dzīva pēc tāda darba. Vēl traks darbs bija minerālmēsļu sēšana labībai, ganībām. Šķūņos izbēro slāpekli ar zirgiem pieveda uz lauka, bet mēs, kā zosu gājienā, visi rindiņā ar spaiņiem kaklā gājām sēdami. Kājas grima dubļos labības laukos un briesmīgi sāpēja spranda no spaiņa nēsāšanas. Vakarā knapi vilkām kājas, toreiz neviens neveda ne uz darbu, ne arī mājās. Kūlāmies kā kurais. Tagad to visu paveic traktortehnika. Vēl briesmīgs darbs bija vircas izvešana no Vintiešu fermas. Uz zirga ratiem kaste, kurā lēja iekšā. Mums kā jaunākajiem parasti lika kāpt pa trepēm bedrē, kāds no pieaugušajiem ņēma pretī liešanai kastē. Variet iedomāties, kā bija tam bedrē... Tik precīzi nepaņēma spaini, daudz šļakstījās smēlējām virsū. Nezināju kā nomazgāties vakarā, vienalga otrā dienā „smaržojā”. Patika pavasara saulītē kartupeļu lasīšana no kaudzēm. Virieši atklāja kaudzes vaļā, vietām kartupeļi bija sasaluši, jo mežacūkas jau bija paspējušas atnākt ātrāk. Stādīšanas laikā K. Štāks, A. Riekstiņš, L. Broks, A. Batarāgs sadzina ar zirgiem vagas. Otrā dienā stādījām un virieši apmeta iestādīto. Cik stipri toreiz bijām, bet šolaiku jaunatne neko no īsta lauku darba nejēdz.

„Dreimaņu” Astrīda

Annai Frolovai – 65

MĒNEŠA JUBILĀRS

*Katram visgaišāko ziedu
Sevi izplaucēt!
Pa staram no ziedlapas paņemt
Un atvērtās sirdīs liet!
Un pilnīgi ir vienalga,
Vai jāntārpiņš uzdzirkstīs,
Vai mēness stars straumi lies:
Sirds pati vienmēr zinās,
Kad dvēselē saule dies.
Sirds pati vienmēr zinās,
Cik gaišuma citiem dot,
Un kad ir tas īstais mirklis,
Kad klusumu izstarot...*

Maijā skaistu jubileju svinēja Anna Frolova. Annas bērība nebija viegla, ģimenē viņi bija pieci bērni. Anna bija viena no tām, kurai bija jāpalīdz vecākajai mātai tikt galā ar mājas darbiem. Māte devās darbā, bet viņas abas vēl pieskatīja jaunākās māsas un brāli.

Laiks un dienas skrēja ātri. Anna satika dzīvesdraugu Selivanu Frolovu. Kādu laiku jaunā ģimene dzīvoja Jēkabpils rajona Medņos. Turēja savu saimniecību. Virs strādāja par traktoristu, bet Anna slauca gotiņas. Tad ģimene pārcēlās uz dzīvi un darbu kolhozā „Līdums”. Dzīve nebija viegla, atkal darbs fermā „Dēgļi” par slaucēju.

Anna lepojas un ir laimīga par saviem dēliem Vitāliju, Aleksi un Andreju. Tagad viņa ir pelnītā atpūtā. Anna uzsver, ka nevarot iedomāties dzīvi bez mazbērniem. Viņai to ir pieci. Vecākais dēls Vitālijs dzīvo kopā ar saviem vecākiem. Jubilāre

ir mīļa un gādīga vecmāmiņa. Katru rītu pavada mazbērņus uz skolu un dārziņu. Pa dienas vidu atpūšas, skatoties savus iemīļotos seriālus.

Visā pasaulē cilvēki sapņo par laimi. Jau senās pasakas stāsta par laimes meklētājiem. Laimi mēs vēlam un laimi mēs lejam. Tomēr katram ir sava laime un otram tā nederēs, to nevar pielaiķot, nevar ne atdot, ne aizdot un, reiz pazaudētu, grūti būs atgūt. Pats galvenais, ko vajadzētu saprast, laime ir izjūtas, nevis lietas. Īsta laime ir nonākt saskaņā ar sevi.

*Daudz laimes jubilejā Tev vēl
Tatjanas ģimene*

Foto no jubilāres personīgā arhīva

Jurim Mālniekam – 70

Mans vectēvs Juris Mālnieks ir dzimis 1946. gada 1. maijā Saikavas ciema „Paegļu” mājās. Vectēva dzimto māju sen vairs nav, bet nosaukums turpina dzīvot „jaunajās mājās”, kurās viņš dzīvo vēl joprojām, nu jau vairāk kā 30 gadus. Vectēvs ir mācījies Kalna skolā no 1953. līdz 1960. gadam, pēc kuras beigšanas saņēma komandējumu uz Ērgļu Lauku profesionāli tehnisko skolu, kuru pabeidza 1963. gadā, iegūstot plaša profila traktorista – mašīnista profesiju. Pēc skolas beigšanas strādājis gan kolhozos „Centība” un „Līdums”, gan lauku brigādē, gan fermās „Rijzemes” un „Bērzi”. PSRS laikā viņam ir piešķirtas vairākas medaļas par panākumiem tautas saimniecībā. Dienējis Ļeņingradā. Par to laiku

viņam ir daudz ko stāstīt. Vectēva aizraušānās bija dejošana ciema deju kolektīvā, darbošanās dramatiskajā pulciņā, fotografēšana. Tieši pašdarbības kolektīvos vectēvs bija ieskatījies skaistajā lnārā un 1973. gada 26. maijā svinēja kāzas. Līgavu gan nolaupīja, bet vectēvs neapjuka un lika muzikantiem visu laiku spēlēt vienu dziesmu, kamēr tas viesiem apnika un līgavu atdeva. Dziesma bija tā laika populārā „Man nozaga līgaviņu”. Dziesmas bija un ir neiztrūkstoša vectēva dzīves sastāvdaļa – ziemas vakaros tika izvilktā lielā dziesmu klade un kopā ar sievu un bērniem visas dziesmas izdziedātas. Kad piekusa dziedamā balss, spēlēja galda spēles – populārākā, protams, bija cirks. Zaudētājs līda zem gal-

da, kas par prieku bija bērniem, kad tētis vai mamma līda zem galda un kutināja viņiem pēdas. Bērni bija veseli trīs, bet visādi labumi pienācās tiem, kam četri. Viņš vienmēr ir pratis savējos iepriecināt – salasīt pļavas ziedu pušķus un atnest tos mājās. Arī tad, kad kādus nedarbus sastrādājis, lai izlūgtos piedošanu. Pušķi vienmēr ļoti skaisti – dabas dots florista talants. Vectēva populārākais teiciens ir „Dod, Dievs, veselību, pārējais atnāks pats”. Laikam tāpēc, ka pašam ar to veselību ir tā, kā ir. Jau gadus trīsdesmit vectēvs ir invalīds, kas savos krīzes brīžos sastrādā tādus darbus, ka ir radiem, draugiem un kaimiņiem ko brīnīties. Ja vēl pats to atcerētos un saprastu... Lai nu kā, bet mīļie viņu *uzpasē*. Un mīļo ir gana

daudz – sieva, 3 bērni un 5 mazbērni. Vēl ir brāļa bērni, māsa un māsasmeita. Visi ir mīļi gaidīti ciemos, un pie viesību galda viņš kā pirmo vienmēr gribēs dziedāt „Uz kalna stāv vientulis ozols”.

Zied rīti un vakari
Zied pusdienas laiki
Zied ilgas virs galvas
Virš katla zied tvaiki
Zied prieks un zied skumjas
Zied ēnas pār ceļu
Un zied mana dzīve
Lai cik tālu eju.

/M. Laukmane/

Mīļi sveicam skaistajā jubilejā!

Tavi mīļie

Foto no jubilāra personīgā arhīva

Jevgenija Kaufelde 17.08.1939. – 13.05.2016.

MŪŽĪBĀ AIZEJOT

*Es zinu –
Pienāks diena
Un manis nebūs vairs...
Bet es dzīvošu tālāk –
Manus sirdspukstus
Glabās pelēkais akmens,
Pie kura runāties gāju.
Manus glāstus
Glabās koku mizas,
Ko tik bieži skāru.
Manu mīlestību
Tālāk nesīs mani
Bērni, mazbērni.
Bet es pati
No debesu augstumiem
Dzīves turpinājumā
Raudzišos
Un skumšu, priecāšos un
Svētību liešu pār jums.*

Indrai, vecvecmamma Elizabetei, sievasmāte Jānim – Jevgenija Kaufelde. „Silma-lu” mājas pagalmā no kaimiņienes atvadīties atnāca tuvākie kaimiņi Edgars un Zina, Marija un Aleksis. Šo māju pagalms māmuļas soļus glabāja septiņu gadu garumā, kad viņa no „Lūzas” mājām pārnāca dzīvot pie meitas un znota. Te bija labi – aprūpēta, pie dak-teriem izvadāta, bet sirds palika Rāksalā „Lūzās”, jo tur taču visa viņas dzīve kopš 1964. gada, kad ar vīru Jāni viņa atnāca dzīvot uz Latviju. Tur meži, kur varēja labi sēņot, tur purvi ar tik pazīstamām ogu vietām, tur palika sapņi, cerības, tur viņas domas, prieki un asaras, no turienes pēdējā ceļā pavadīja vīru Jāni, no turienes bērni uz skolu vadīti, šajās mājās palika arī atmiņas par mammu Olgu un tēti Alekseju Siliņiem. Kaut kur netālu lielajos pagalma

kokos gluži kā bites sasēdušas atmiņas par brāļiem, māsām, par dzimto Smo-dovas sādžu Volosovksas rajonā Ļeņin-gradas apgabālā. Pavisam netālu virmo atmiņas par tikšanos ar Jāni, kurš pildīja dienesta pienākumus, vārds pa vārdam, īsie tikšanās brīži un jaunie cilvēki sa-prata, ka grib būt kopā. Un kopš 1964. gada Jevgenija ir Latvijai piederīga. Bēr-nus audzināja, mazgāja, vārīja, par uguni pavardā nomodā bija, prieku kā dārgak-meni skrejošām dienām zaga un izmisu-mu nakts klusumā raka. Un tā visu mūžu sviestu kūla, biežpienu sildīja, sieru sēja, adīja, šuva, svētkus svinēja. Vienmēr bija kalns nepadarītu darbu – jāpaspēj dārzs izravēt, ogas salasīt. Un tikai mūža noga-lē varēja vieglāk padzīvot.

Kopš 2016. gada 20. maija Jevgenija ir Ozolkalna zemei piederīga. Pie vīra, pie vīra māsas Ausmas, pie daudziem kaimi-ņiem, paziņām.

Lai viņas zemes daļa dus Dieva mierā, bet viņas dvēselei gaišs ceļš uz debesīm.

Eugēnija Jermacāne

Praskovja Krjukova 07.10.1936. – 21.05.2016.

*Es visu atstāju jums – savu
prieku un skumjas, kas
bijis,
Savu darbu un domas, kas
kopā šai dzīvē ar jums kā
raibs dzīpars vijies.*

Pa ceriņu ziedu piebi-rušu taku mūžībā aizgājuši Praskovja Krjukova. Māsa, māte, vecmāmiņa, vecvec-māmiņa. Ceļš pie mātes kapa rozēm kaisīts. Nav neviena ērkšķa, kas sirdi graizītu. Atmiņā bērniņas smaržas pildīti rīti, mātes mīles-

tības sagaidīti. Un dienas, kā baltas pieneņu pūkas, kas dāsni sējās bezgala. Ceļš pie mātes kapa rozēm kaisīts. Nav neviena ērkšķa, kas sirdi graizītu. Bet dzelks-nis, kas spalgi, paslepus dvēselē duras, ir mīlestībā kaistošs vaigs, kas māmuļai vairs nepieglaužas.

Pēdējās mūža dienas Praskovja vadīja Barkavas pansionātā. Tur viņa bija ap-

rūpēta, saprasta, sargāta. Varbūt mātes pēdējā vēlēšanās bija satikt savus mīļos,

tuvos cilvēkus, lai ar acu skatu apmīlotu, dotu svētību vai lūgtu piedošanu. Varbūt mātes pēdējā vēlēšanās bija iziet savas mājas pagalmā, izsmaržot uzziēdējušo ceriņu krūmu un vēl kaut reizi palūkoties zilajās debesīs...

Praskovju Krjukovu atcerēsies viņas darba kolēģi, kaimiņi un pagasta ļaudis Mētrienā.

Es tagad aizeju, bet ne jau prom,
Es aizeju tepat –
Ar citām puķēm, citu sauli,
Ar citu zemi parunāt...

Eugēnija Jermacāne

Ja kļūst skumji, uz sien mezglu
 Saules stara galā.
 Un, ja nelīdz, zīmē zvaigzni
 Zilā jūras malā,
 Bet, ja auksti, paņem liesmu,
 Iededz pļavā zaļā.
 Saķer visus siltos vējus
 Un tad palaid vaļā.
 Lai ir jautri, paņem smaidu,
 Iepin vārdā garā.
 Tad Tev katrs dzīves brīdis
 Būs uz zaļā zara!

Sveicam mūsu skolas direktori
Diānu Rudzīti dzimšanas dienā!
 Mētrienas pamatskolas kolektīvs

Katra diena ir diena,
 Lai smietos un brīnītos,
 Lai milētu un sapņotu,
 Lai atpūstos un darbotos,
 Lai dziedātu un klausītos,
 Katra diena ir diena,
 Lai būtu laimīga.

Sveicam **Diānu Rudzīti** skaistajā
 jubilejā!

Vēlam veselību, dzīvesprieku,
 daudz baltu dieniņu!
 Mētrienas pagasta pārvalde

Nekas uz šīs zemes nav vienāds
 ne upe, ne jūra, ne krasts.
 Katram mirklim, stundai un dienai
 piemīt kas savs un neparasts.
 Katrs smilšu graudiņš, katrs
 gliemežvāks
 vētru un viļņu glaudīts mirdz
 savādāks.
 Katrs cilvēks pasaulē plašā
 ir tik dažāds, kā cits neviens.

*Sveicam jūnija
 jubilārus*

Jolantai Fibigai	27.06.	20
Kasparam Kaminskim	24.06.	30
Agrim Mastiņam	30.06.	30
Albertam Rozentālam	23.06.	30
Aivim Krauklim	27.06.	35
Ivetai Džonsai	08.06.	40
Dacei Mālniecei	09.06.	40
Jānim Rimeikim	14.06.	50
Agrim Braueram	25.06.	55
Edgaram Svikšam	14.06.	60
Valdai Andersone	18.06.	85

Tikšanās avīžu veidotājiem

Arī šogad turpinājās
 jaukā tradīcija pagastu
 avīžu veidotājiem – reizī
 gadā maijā sanākt kopā
 uz saviem nelieliem
 svētkiem un reizē uz
 pieredzes un domu ap-
 maiņas pasākumu, kas
 šogad norisinājās Aro-
 nas pagastā pie izde-
 vuma „Aronas pagasta
 vēstis” veidotājiem.

Viesus laipni uzņēma
 Aronas avīzes veidotāja
 Laima.

Pieredzē dalās tipogrāfijas
 „Erante” darbinieces.

Iepazinām tuvāk
 Aronas pagastu, gan
 nelielā ekskursijā, gan
 Silvijas Čurkstes veidotā prezentācijā.
 Apskatījām aroniešu lepnumu – mul-
 tīfunkcionālo centru „1.stāvs”, kurā vi-
 siem iedzīvotājiem ir iespēja darboties,
 atrodot savām interesēm piemērotas
 nodarbes – gan dziedāt, gan apgūt
 mūzikas instrumentu spēli, gan nodoties
 sportiskām aktivitātēm vai rokdar-
 biem, gan izmazgāt drēbes vai paga-
 tavot ēst.

Avīzes „Mētrienas Dzīve” pārstāves
 brīvdienu mājā „Lielie Kupri”.

Lauteres kultūras namā notika avī-
 žu prezentācijas, katras avīzes veido-
 tājiem stāstot savas avīzes „veiksmes
 stāstu”. Noskatījāmies sagatavotos
 priekšnesumus un baudījām kafiju un
 gardo cienastu. Pēcpusdienu pava-
 dījām brīvā dabā, brīvdienu mājā „Lielie
 Kupri”, kur notika dažādas
 atrakcijas, kā arī mīlojamies
 ar mājas saimnieku pagata-
 voto skābeņu zupu. Paldies
 par jauko uzņemšanu un uz
 tikšanos nākamgad Liezēres
 pagastā!

Pasākumu apmeklēja un
 fotogrāfijas iemūžināja
Valda Otvare

Tiek izspēlētas pagasta dzīves ainiņas.

3. jūlijā plkst. 14.00
**Kapusvētki
 Ozolkalna kapsētā**

No 4. jūlija līdz 1. augustam
bibliotēka slēgta.
 Vadītāja atvaļinājumā

Klusiem soļiem māmuliņa
 Mūžam durvis aizvērusi,
 Ne vārdiņa nebildusi,
 Skumjas sirdī atstājusi.

Izsakām līdzjūtību
Praskovjas Krjukovas tuviniekiem,
 viņu zemes klēpī guldot.
 „Mežrožu” mājas iedzīvotāji

LĪDZJŪTĪBAS

Pār tavu mūžu vakars klājies,
 Miers auklē rokas, darbā gurušās.

2016. gada 13. maijā 76 gadu
 vecumā mirusi **Jevgenija Kaufelde**
 2016. gada 21. maijā 79 gadu
 vecumā mirusi **Praskovja Krjukova**
 Lai vieglas smiltis aizgājējām un
 patiesa līdzjūtības tuviniekiem.
 Mētrienas pagasta pārvalde